

[Sønderby]

være, man ikke skulle have taget så hårdt fat, for efter at vi har vedtaget svovldioxidproblematikken, blev problemet med affaldet, flyveaskeproblemet, større, end man egentlig havde regnet med. Det er vi ved at få klaret, men vi skal altså lave konsekvensberegninger, når vi vedtager lovforslag.

Vi kan vel også være betænkelige ved – det sagde vi også under debatten – den merudgift, som samfundet nu bliver pålagt, 3,9 øre pr. kWh, men det må man jo altså tage med. Det må forbrugerne tage med, og det tror jeg også forbrugerne er indstillet på. Det siges jo, at 80 pct. af forbrugerne vil være med til at lave et bedre miljø, og det skal man så også betale for.

Det kan være et større problem for erhvervslivet, og erhvervslivet har jo længe betalt til at løse forureningsproblemer. Nu får man en yderligere udgift, og det kan påvirke konkurrenceevnen, men vi håber, at de klarer den også.

Jeg vil da i den forbindelse sige, at der er jo konkurrencen over for vores nabolande, og dér må vi rose ministeren. Jeg synes, ministeren på hver eneste internationale konference gør en indsats for at påvirke vore nabolande og sige til dem, at dette ikke er et dansk problem. Vi går foran, men det må altså også være en betingelse, at de kommer med, for ellers så får vi denne konkurrenceforvridning.

Det kan kun være en fordel, når Danmark går foran, det tror jeg er nævnt i hvert fald, når vi har drøftet det, for med hensyn til udvikling af teknologi er der ingen tvivl om, at dansk erhvervsliv i kraft af en skrap lovgivning kan være med, og det kan måske skabe arbejdspladser, så vi ikke får en belastning af arbejdspladserne ved nogle enkelte konkurrenceproblemer.

Vi er altså tilfreds med lovforslaget. Vi synes, at lovforslaget viser, at der har været et godt samarbejde imellem miljøministeren og energiministeren, og der vil også i fremtiden være behov for, at dette samarbejde kan fortsætte for at opfylde loven og dens intentioner.

Ministeren skriver i fremsættelsestalen, at der har været et udmærket samarbejde med kraftværkerne, og de har været positive i de forhandlinger, der har været. Det er jo store opgaver, vi beder dem om at løse nu, men det vil de gå positivt ind i.

Så vi kan støtte lovforslaget og håber, at vi ikke, som hr. Leif Hermann var inde på, skal

have loven strammet op. Jeg tror nok, at det, som energiministeren og miljøministeren her lægger frem, er det, som dansk erhvervsliv kan trække – for at bruge det udtryk – for vi lægger altså store omkostninger på det. Vi må så håbe, at de via dansk teknologi kan være med til at udvikle nogle mekanismer, så vi kan få de problemer løst.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne takke miljøministeren for lovforslaget. Som helhed kan vi i Det Radikale Venstre tilslutte os det. Det følger udmærket dagsordenen af 5. november 1987 op, men vi vil dog gerne have mulighed for en uddybning af begrundelserne for at foreslå en 4-årig kvoteordning. Umiddelbart synes begrundelserne at være lidt utydelige i hvert fald for mig, nemlig, at elværkerne har vanskeligt ved at styre NO_x-udledningerne i kortere tidsrum, som der står, bl.a. fordi der ikke nødvendigvis er sammenhæng mellem NO_x-udledning og brændselsindholdet af kvælstof. Det er hovedbegrundelsen, så vidt jeg kan læse det, for at foreslå en 4-årig kvote. Hvorfor ikke 3-årig eller 2-årig? Er det en helt rimelig begrundelse? Jeg forventer ikke, at der skal komme detaljerede svar på det nu, men det vil vi gerne dyrke i udvalgsarbejdet.

Vi synes, at 4 år lyder som en meget lang og en for lang periode, uanset at der i lovforslagets § 4, stk. 3, gives miljøministeren mulighed for at ændre afgørelserne, hvis forudsætningerne er ændret væsentligt.

Jeg vil godt knytte nogle flere bemærkninger til hele området her. Det er Det Radikale Venstres politik på dette område, at udledninger skal reduceres maksimalt. Vi vil slet ikke have nogen forurening. Alle de metoder, der kan bruges til denne reduktion, skal tages i anvendelse, men vi forbeholder os ret til – og vi synes, vi har pligt til – at prioritere ressourceanvendelsen ud fra en vurdering af, hvor vi får størst udbytte, hvor der kommer de bedste resultater miljømæssigt set af de investerede ressourcer.

I den sammenhæng vil vi også understrege, at det er vort ønske, at dansk industri og dansk teknologi skal medvirke i det omfang, det overhovedet er muligt.

Det er også vigtigt for os at understrege de internationale sammenhænge og sørge for, at vi presser på for at få en reduktion af disse udled-